

“Να μην ζήσουμε ποτέ ξανά μια τέτοια δοκιμασία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Κυριακή του Παραλύτου 10 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο (κεκλεισμένων των θυρών) στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας. Κλείνοντας τον λόγο του, ο Σεβασμιώτατος, είπε:

“Θα ήθελα κλείνοντας αυτές τις ταπεινές σκέψεις να εκφράσω προς όλους όσους με ακούτε μέσα από τη συ-χνότητα του ραδιοφωνικού στα-θμού της Ιεράς μας Μητροπό-λεως, τη μεγάλη λύπη μου για όλο αυτό το διάστημα, και ιδίως για τη Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα, που ζήσαμε χωρίς τη λειτουργική ζωή, όπως τη ζούσαμε πάντοτε μέσα στους ναούς μας.

Ήταν για όλους μας μία οδυνηρή εμπειρία, αλλά ιδιαίτερα για τους κληρικούς και τον Επίσκοπο, που αισθανό-ταν και γνώριζαν και τη δική σας αγωνία για τη στε-ρηση της θείας Λατρείας και της μέσω αυτής

κοινωνίας μας με τον Θεό και επικοινωνίας μας με τους αγίους και τους αδελφούς μας.

Εύχομαι η χάρη του Θεού, διά πρεσβειών του ιδρυτού της τοπικής μας Εκκλησίας, πρωτοκορυφαίου αποστόλου Παύλου, και όλων των αγίων να μην επιτρέψει να ζήσουμε ποτέ ξανά μια τέτοια δοκιμασία”.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε στο κήρυγμα του: «Ίδε υγιής γεγονός, μηκέτι άμάρ-τανε, ίνα μή χειρόν τι σοι γέ-νηται».

Σέ όρισμένα από τά θαύματα του Χριστού οι ιεροί ευαγγελιστές περι-γράφουν και μία έκ των υστε-ρων συνάντηση του Κυρίου με τον θεραπευθέντα άνθρωπο, κατά την όποία ο Χριστός κάνει συνήθως κά-ποια παραίνεση ανά-λογα με την περίπτωση.

Στό σημερινό θαύμα της θερα-πείας του παραλυτικού της Βη-θεσδᾶ ο παράλυτος δέν προλα-βαίνει νά συνειδητοποιήσει ποιός εΐναι αυτός ο όποιος όχι μόνο τον θεράπευσε μετά από τριάντα όκτώ χρόνια παραλυσίας, αλλά του έδω-σε και τή δύναμη νά σηκώσει τό κρεβάτι του και νά περπα-τή-σει. Γι' αυτό και, όταν οι Ίουδαΐοι τον έπιπλήτουν γιατί ήμέρα Σάβ-βατο, ήμέρα δηλαδή άργίας, τόλ-μησε νά παραβεί τον Μωσαϊκό νό-μο και νά σηκώσει τό κρεβάτι του, εκείνος δηλώνει ότι δέν γνωρίζει ποιός εΐναι αυτός ο όποιος του έδωσε τήν έντολή νά τό κάνει.

Ό Χριστός όμως τον συναντᾶ κατ' ίδιαν και τον προ-τρέπει: «Ίδε υγιής γεγονός, μηκέτι άμάρτανε, ίνα μή χειρόν τι σοι γένηται». Βλέ-πεις, του λέγει, έγινες υγιής, θερα-πεύτηκες. Πρόσεξε, λοιπόν, νά μήν άμαρτήσεις πλέον, για νά μή σου συμβεί κάτι χειρότερο.

Δέν γνωρίζουμε κάτι για τήν προ-ηγούμενη ζωή τοῦ παραλύτου, οὔτε ὁ Χριστός μᾶς λέγει ἐάν ἡ παραλυσία του ὀφειλόταν σέ κά-ποια ἁμαρτία δική του ἢ τῶν γο-νέων του, ὅπως λέγει κάποιες ἄλ-λες φορές ἀπαντώντας σέ ἐρω-τή-ματα τῶν μαθητῶν του. Δέν ἔχει, ἄλλωστε, καί ἰδιαίτερη σημασία. Αὐτό πού εἶναι σημαντικό για μᾶς εἶναι ἡ προτροπή τοῦ Χριστοῦ, πού δέν ἰσχύει μόνο για τόν θερα-πευ-θέντα παράλυτο ἀλλά καί για κά-θε ἄνθρωπο.

Συχνά οἱ ἄνθρωποι, ὅταν βρεθοῦ-με κάποια στιγμή τῆς ζωῆς μας σέ μία ἀσθένεια, σέ μία δύσκολη κα-τά-σταση, σέ μία ἀνάγκη στρεφό-με-θα πρὸς τόν Θεό, σπεύδουμε στούς ναούς καί τάπροσκυνήματα, παρα-καλοῦμε καί ἱκετεύουμε τήν Πα-ναγία καί τούς ἁγίους μέ δάκρυα στά μάτια, ὑποσχόμεθα ὅτι θά ἀλ-λάξουμε στάση ζωῆς, θά εἶμεθα πιό πιστοί καί πιό προσεκτικοί στήν ἀναστροφή καί στίς πράξεις μας, πιό συνεπεῖς στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Καί ὅμως πολλές φορές, μόλις πραγματοποιηθεῖ τό αἴτημά μας, μόλις φύγει ὁ κίνδυνος καί λάβουμε αὐτό πού ζητοῦμε, ξε-χνοῦμε καί τί ζητούσαμε καί ἀπό ποιόν τό ζητούσαμε καί ὅσα ὑποσχόμεσταν.

Αὐτό φαίνεται πώς προέβλεπε ὁ παντογνώστης καί καρδιογνώστης Χριστός ὅτι θά συμβεῖ καί μέ τόν ἐπί τριάντα ὀκτώ χρόνια παραλυ-τικό, καί γι' αὐτό θέλησε νά τόν προ-ειδοποιήσει: «μηκέτι ἁμάρτα-νε, ἵνα μή χειρὸν τί σοι γένηται».

Ἡ προειδοποίηση τοῦ Χριστοῦ πού ἀκούσαμε σήμερα, τέταρτη Κυ-ριακή ἀπό τοῦ Πάσχα, καί ἐνῶ περιμένουμε νά ἀνοίξουν τήν ἐπόμενη Κυριακή καί πάλι οἱ ἱεροί μας ναοί, οἱ ὁποῖοι παρέμεναν για πολλές ἐβδομάδες ἀναγκαστικά κλει-στοί, ἐξαιτίας τῆς πανδημίας πού ἔπληξε ὀλόκληρο τόν κόσμο καί τήν πατρίδα μας καί μᾶς ὑπο-χρέωσε νά ἀπομονωθοῦμε ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλο για νά προστα-τευ-θοῦμε καί νά προστατεύσουμε καί τούς ἀδελφούς μας ἀπό τήν λοι-μώδη αὐτή καί ἐπικίνδυνη ἀσθέ-νεια, καί ἐνῶ ἀναμένουμε τήν ἡμέρα ἀπό τήν ὁποία θά ἀρχί-σου-με νά τελοῦμε τή θεία Λειτουργία μέ τή συμμετοχή τῶν πιστῶν, ἔστω καί μέ τούς ἀπαιτούμενους ὅρους ἀσφαλείας, ἡ σημερινή προ-ειδοποίηση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν παραλυτικό ἔχει καί για μᾶς ἕνα ση-μαντικό μήνυμα.

Όλη αυτή ή μεγάλη δοκιμασία έκανε πολλούς από έμας νά στραφοϋμε περισσότερο πρὸς τὸν Θεό, νά στραφοϋμε πρὸς τοὺς ἅγι-ους καί νά τοὺς παρακαλέσουμε νά μᾶς βοηθήσουν, νά μᾶς σώσουν. Καί πολλοί από έμας, μέσα από τήν εὐκαιρία πού μᾶς έδωσε ὁ ἀναγκαστικός περιο-ρι-σμός στά σπίτια μας, ἴσως θελή-σαμε νά ἀναθεωρήσουμε τή στάση καί τή ζωή μας, νά ἀναθεω-ρή-σουμε τή σχέση μας μέ τήν πίστη καί μέ τὸν Χριστό. Νά κατανοή-σουμε τή σημασία καί τήν ἀξία τῶν πραγμάτων πού ἔχουμε στή ζωή μας.

Όλα αὐτά εἶναι ἀσφαλῶς ἓνα κέρδος πνευματικό, μία ὠφέλεια πνευματική, γιατί τίποτε από ὅσα ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά συμβοϋν στή ζωή μας δέν εἶναι χωρίς σημασία. Όμως γιά νά ἔχει ἀντίκρουσμα αὐ-τή ή πνευματική ὠφέλεια, θά πρέπει νά ἀκούσουμε καί έμεῖς τήν προτροπή τοῦ Κυρίου καί νά τήν λάβουμε σοβαρά ὑπόψη μας. Θά πρέπει νά μήν ξεχάσουμε ὅλα αὐτά τά ὁποῖα εἶπαμε στόν Θεό, ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ζήσαμε αὐτή τήν περίοδο, ὅλα αὐτά πού ἀποφασίσαμε γιά τή ζωή μας, μόλις αὐτή ἐπανέλθει στοὺς κανονικούς της ρυθμούς.

Ἡ προ-τροπή τοῦ Κυρίου «μηκέτι ἀμάρ-τα-νε, ἵνα μή χειρόν τι σοι γένη-ται», δέν σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός τι-μωρεῖ, ὅποιον ἀμαρτάνει. Ὁ Χρι-στός εἶναι ἐλεήμων καί φιλεύ-σπλαγ-χνος καί εἶναι ἔτοιμος νά συγ-χωρήσει τίς πτώσεις καί τίς ἀμαρτίες μας καί ἐβδομηκοντάκις ἑπτά, ἂν μετανοήσουμε καί τοῦ τό ζητήσουμε. Ἡ ἀμαρτία ὅμως μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τὸν Θεό καί τήν προστασία του καί μᾶς ἀφήνει ἔκ-θε-τους στήν ἐπήρεια τοῦ πονη-ροῦ.

Γι' αὐτό ἄς εἶμεθα προσεκτικοί ὄχι μόνο ἔναντι τῆς σωματικῆς ἀσθενείας καί ἐπιδημίας, ἀπό τήν ὁποῖα προσευχόμεθα θερμά νά μᾶς ἀπαλλάξει ὀριστικά ὁ Θεός, ἀλλά καί ἔναντι τῆς ἀμαρτίας, τῆς ἀσθε-νείας τῆς ψυχῆς μας, πού εἶναι πιό ὑπουλη καί πιό ἐπικίνδυνη, γιά νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐλογία του στή ζωή μας καί νά μποροῦμε νά τὸν ὑμνοῦμε καί νά τὸν λατρεύουμε συνηγμένοι ὅλοι ἐπί τό αὐτό στόν οἶκο του, στοὺς ἱερούς μας ναούς, σύμφωνα μέ τήν τάξη καί τήν παράδοση τῆς Ἐκ-κλησίας καί τῶν ἁγίων μας.

Θά ἤθελα κλείνοντας αὐτές τίς ταπεινές σκέψεις νά ἐκφράσω πρὸς ὅλους ὅσους μέ ἀκοῦτε μέσα ἀπό τή συ-χνότητα τοῦ ραδιοφωνικοῦ στα-θμοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως, τή μεγάλη λύπη μου γιά ὄλο αὐτό τό διάστημα, καί ἰδίως γιά τή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τό Πάσχα, πού ζήσαμε χωρίς τή λειτουργική ζωή, ὅπως τή ζούσαμε πάντοτε μέσα στοὺς ναούς μας.

Ἦταν γιά ὅλους μας μία ὀδυνηρή ἐμπειρία, ἀλλά ἰδιαίτερα γιά τοὺς κληρικούς καί τὸν Ἐπίσκοπο, πού αἰσθανό-ταν καί γνώριζαν καί τή δική σας ἀγωνία γιά τή στέ-ρηση τῆς θείας Λατρείας καί τῆς μέσω αὐτῆς κοινωνίας μας μέ τὸν Θεό καί

έπικοινωνίας μας μέ τούς άγίους καί τούς άδελφούς μας.

Εύχομαι ή χάρη τοῦ Θεοῦ, διά πρεσβειῶν τοῦ ίδρυτοῦ τῆς τοπι-κῆς μας Ἐκκλησίας, πρωτοκορυ-φαίου άποστόλου Παύλου, καί ὅλων τῶν άγίων νά μήν έπιτρέψει νά ζήσουμε ποτέ ξανά μιά τέτοια δοκιμασία.

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ](#)